

[Sønderby]

»Miljøministeren« – det er en af forslagsstillerne, hr. Erik Holst – »har over for udvalget tilkendegivet, at der ved administrationen af vandløbsloven bør ske en afvejning, så der tages hensyn til landbrugets interesser samt fiskeriet og de miljømæssige forhold. Miljøministeren har i denne forbindelse særligt peget på, at vandløbet har en vigtig funktion for landbruget i forbindelse med afledning af vand fra landbrugsjorden.«

Når dette er sagt, må det være klart, at venstre ikke kan støtte forslaget, for formålet med det afsnit i bekendtgørelsen, som forslagsstillerne kræver fjernet, er jo ikke at diktere vandløbsmyndighederne, men kun, som der står, at de skal have en redegørelse for landbrugets afvandingsbehov, herunder eventuelle afvandingsmæssige konsekvenser af forslaget, og indhente disse informationer fra arealdatakontoret. Der er ingen tvivl om, at disse regler er et kompromis, da ingen af de berørte parter har fået deres ønsker opfyldt. Det fik venstre heller ikke, da vi fik vandløbsloven vedtaget, men vi erkender vort medansvar for den lov. Men så må bekendtgørelse og vejledning også være i tråd med lovens intentioner. Venstre kan derfor ikke medvirke til beslutningsforslag nr. B 27.

Skal jeg vende mig til det radikale forslag, må jeg sige, at jeg beklager egentlig meget, at det radikale venstre på dette område vil drille regeringen, for sådan opfatter jeg næsten dette forslag. Som jeg sagde i forbindelse med forrige forslag, er der ikke rettet kritik af, at bekendtgørelse og cirkulære er i strid med lovens bogstav, men man henviser til procedurespørgsmål. Da vi vedtog loven, havde vi en lang drøftelse om, at de kommunale myndigheder skulle afløse lodsejerudvalget som tilsynsmyndighed. Forliget blev, at det er de kommunale myndigheder, der har tilsynspligten, og det, bekendtgørelse og cirkulære nu lægger op til, er, at vandløbsmyndighederne skal indhente oplysninger om afstrømnings- og dræningsforhold hos arealdatakontoret, men det er stadig væk kun oplysninger, der skal indhentes. Venstre deler ikke frygten for, at forenklingen går tabt, og det er meget ensidigt at sige i bemærkningerne, at landbrugets retsstilling er stærkere end i den tidligere lov. Det er stadig væk oplysninger til hjælp for vandløbsmyndighederne, der skal indhentes.

Forslagsstillerne kan vel heller ikke forestille sig, at de forhandlinger, som man tilslutter med forslaget, kan medføre tilfredshed i alle berørte organisationer.

I øvrigt undrer det mig, at det radikale venstre vil tage miljøstyrelsens brev med som bilag til forslaget. Der er jo senere kommet et svar fra ministeren, og det er ikke med.

Betænkningen om lov om vandløb og de i forslaget nævnte bekendtgørelser og cirkulærer er i tråd med hinanden. Venstre vil derfor stemme imod forslaget.

Margrete Auken (SF):

Nu havde vi det lige så hyggeligt før, så er det jo en skam, at hyggen skal forlade os med dette forslag, men det er næsten nødvendigt, for vi står i en misere, som vi sådan set selv er ude om. Da vi havde vandløbsloven til behandling, erindrer jeg i hvert fald, at jeg selv havde et mindre slapsticknummer om at vedtage en lov med to modsat rettede principper i formålsparagraffen. Det var virkelig en lov, der sagde: ryg mod ryg – og så fremad. Det er præcis den misere, ministeren er havnet i. Jeg kan godt forstå, at det ikke har været ligetil at få den til at hænge sammen.

Jeg har lige siddet her og læst debatten igennem fra vores andenbehandling, hvor det jo skulle præciseres, at det, der var nævnt i betænkningen om landbruget, stod i det oprindelige lovforslag, og at der ikke var sket nogen ændring i den, som det hedder, hårfine balancegang mellem modsat rettede interesser. Så vidt jeg kan se på den daværende ministers svar til mig, da jeg spurgte, bekræftede ministeren, at det stadig væk var en ligeværdig interesseafvejning, der skulle finde sted.

Ministeren har valgt side. Det kan godt være, ministeren selv siger, at det er ikke sket, men man kan da tage den almindelige psykologiske test, som består i at se på, hvordan de forskellige organisationer har reageret. Vi er jo blevet forsynet med henvendelser og breve. Hvor landbrugsorganisationerne altså er glade og tilfredse, er miljøorganisationerne tossede – altså ikke sådan tossede oven i hovedet, men gale i hovedet. Det siger noget om, at det ikke helt er lykkedes at foretage den afvejning til alles tilfredshed.